

דף קג.

עין משפט א.

או"ח סימן שמ סעיף ב

ב. ג. אסור לחתוך יבלת מגופו בין ביד בין בכלי ח בין לו בין לאחר.

דף קג:

עין משפט ב.

או"ח סימן שכח סעיף כד

כד. כו. נותנים עלה על גב המכה בשבת שאינו אלא כמשמרה חוץ מעלי גפן ט שהם לרפואה.

ח. וואם היא יבשה מבואר בעירובין ק"ג ע"ב, דאין בזה איסור תורה אפי' בכלי, אבל אסור מדרבנן גם ביד ואפי' בפיו. כה"ח אות י"ז, וה"ה דאסור לתלוש ציצין שפירשו קצת מע"ג אצבעו או בצידי הצפרנים.

ט. וה"ה כל עלים שהם מרפאים אסור, מ"א ס"ק כ"ה.

דף קד.

עין משפט ג.ד.

או"ח סימן שיג סעיף י

י. יג. חצר שנתקלקלה במי גשמים יכול לזרות בה תבן י ולא נחשב כמוסיף על הבנין, ובלבד שיעשה בשינוי כ שיזרה בשולי הקופה ולא ביד.

עין משפט ה.

או"ח סימן שלח סעיף א

א. א. השמעת קול מכלי שיר אסור ל, אבל להקיש על הדלת וכיוצא בשאינו דרך שיר מותר.

הגה: הקוראין לחבריהם ע"י ציפצוף בפה מ מותר בשבת.

הגה: אסור להכות על הדלת בטבעת הקבועה בדלת י אע"פ שאינו מתכוין לשיר מ"מ כיון שהכלי מיוחד לכך אסור, וע"כ אסור לשמש להכות על הדלת ולקרוא לביהכנ"ס ע"י הכלי המיוחד ס בדלת לכך, אלא מכה בידו על הדלת ע.

י. ודוקא תבן דלא מבטל ליה דראוי לטיט.

כ. וע"י עכו"ם מותר גם בלי שינוי דגם בישראל האיסור משום עובדין דחול וכיש בו צורך גדול מותר ע"י שבות, ט"ז ס"ק י. ועיין בכה"ח אות פ"ד.

ל. עירובין ק"ד, גזירה שמא יתקן כלי שיר. והשמעת שיר בפה מותר, ועיין בכה"ח אות ה' שאם עושה קול ע"מ להעיר הישן כיון שאין עושה זה להנעים מותר. וכן מותר ללכת במקל שבקצה שלו יש ברזל וכשפוגע באבן משמיע קול בשבת, דאין זה עשוי להשמעת קול. כה"ח אות ו'.

מ. ואפי' השומע קולם יחשוב שזה כלי שיר מותר, שם אות ז'. והטעם דלא עושה מעשה, מ"א ס"ק ב'.

נ. כיון שמיוחד לכך חוששין שמא יכוין לשיר בזה, והלבוש כתב גזירה שמא יתקנו. והט"ז בס"ק א' כתב דכ"ש שאסור לתלות בשבת רצועה שבה תלויים פעמונים על שפת הפרוכת וה"ה הרימונים כדי להשמיע לקהל בעת הוצאת הס"ת דעיקר עשייתה להשמעת קול, אבל המ"א בס"ק א' כתב להתיר מכמה טעמים.

ס. אבל בכלי אחר שאינו מיוחד מותר, מ"א ס"ק ג'.

ע. עי' מכאן משמע דמותר להכות על התיבה בידו להשתיק העם שישמעו חזרת הש"ץ או כדומה, וה"ה אם מכה בכלי שאינו מיוחד לכך. כה"ח אות י"ג.